

ne koristilo, če bi z njim ne znali ravnati. Radi kočljivih razmer v svetu in radi raznovrstnih potreb po četnih enotah, je moralo tuptam priti do tega, da so bili posamezniki klicani večkrat na vaje. Vzrok, da nekateri ne gredo na orožne vaje, je v tem, ker enote, katerim pripadajo, nimajo novih službenih potreb in zato ti ne pridejo na vrsto. Strogo se pa bo upoštevalo, da bodo vsi državljani in obvezniki vojaške sile v enaki meri in pravično obremenjeni v službi, ki jo domovina terjaja. Nobene izjeme tu ne more biti, je ne bo, niti je ne sme biti. Pri vpoklicih na vaje se upoštevajo izključno le potrebe po varnosti in pripravljenosti naše države in našega naroda. V jugoslovanski vojski ni in ne more biti starešine, ki bi ga pri teh vpoklicih vodili kakršni koli drugi nagibi, čustva ali pa koristi. Zahteve varnosti države so daleč nad zahtevami in potrebami posameznikov. Sijajna in slavna preteklost sinov naše zemlje nas pa uči, kako je treba služiti domovini. Te slavne tradicije še niso izginile v pozabo in je Jugoslavija lahko ponosna na visoko narodno zavednost svojih državljanov.

Povišanje poštnih pristojbin. S 15. majem so se povečale pošne pristojbine pri tiskovinah in to za težo do 50 gramov 50 par (doslej 25 par), za težo od 50 do 100 gramov 1 din in za vsakih nadaljnjih 50 gramov teže 50 par več. Precej so povečane pristojbine za pošne nakaznice. Pristojbina za 100 din znaša 3 din (prej 1.50—2 din), do 500 din 5 din itd. Za pakete v teži do 1 kg se je pristojbina zvišala od 4 na 5 din, do 3 kg od 7 na 9 din, do 5 kg od 8 na 13 din, do 10 kg od 9 na 20 din. Tudi za poslovne papirje in blagovne vzorce so se pristojbine zvišale približno za 0.50—1 din od doslej predpisanih. Niso se pa zvišale pristojbine za pisma in dopisnice, za katere se še vedno plačujejo pristojbine (znamke) po starih predpisih.

Zgradba ceste Bresternica-Sv. Križ-Pesniška dolina. Že nad deset let se gradi nova zidana cestna zveza iz Dravske doline preko Bresternice v smeri proti Sv. Križu in Pesniški dolini. Doslej je zgrajena te ceste okoli 5 km. Cestna proga je dograjena že do začetka občine Sv. Križ pri Šoberskem. Letos ima okrajni cestni odbor mariborski v svojem proračunu odobreno 400.000 din za nadaljevanje te ceste. Žal cestno delo zelo počasi napreduje, ker je treba ob vijugasti bresterniški strugi zgraditi veliko število dragih mostov. Vrsti se most za mostom, ker je treba strugo nevarnega bresterniškega hudournika na mnogih straneh presekat. Posamezni mostovi stanejo po 50.000 do 100.000 din, ker morajo biti zgrajeni z močnim železobetonom. Ako bo tudi banska uprava za to važ-

no cesto na visoki Kozjak prispevala primeren znesek, se računa, da se bo v letošnjem letu zgradilo vsaj tri nove kilometre ceste in se bo ta proga tako pomaknila pod vnožje vrha Sv. Križa na Kozjaku.

Veliko pečino pri Fali ob Dravi razstreljujejo. Na desnem bregu Drave dosedaj ni bilo od Sv. Lovrenca na Pohorju, D. M. v Pušcavi in Fale prav nobene zvezne ceste z Rušami in Mariborom. Ves promet se je mogel vršiti samo preko broda pri Sv. Lovrencu in Fali na levi breg in proti Mariboru. Velika zapreka je bila znana strma pečina pri falski graščini nad Dravo in globoki prepad med pečino in falso graščino. V imenu prebivalstva pohorske kotline pri Sv. Lovrencu in Pušcavi je g. Josip Petrun, šolski upravitelj pri Sv. Lovrencu kot član okrajnega cestnega odbora mariborskega tako dolgo deloval na to, da je okrajni cestni odbor s pomočjo banske uprave začel graditi novo cestno zvezo med Falo in Rušami. Najprvo se je zgradil velik moderen železobetonski most čez nevarno brezdno med graščino in pečino. Samo ta most je stal nad 200.000 din ter je lepa moderna zgradba. Sedaj pa že skoro leto dni podjetje ing. Ferluga razstreljuje veliko pečino nad Dravo in železniškim predorom. To delo je zvezano z izrednimi težavami in nevarnostmi. Pod pečino teče železnica skozi predor. Od pečine do dravske struge je velikansko brezdno, globoko 50 metrov. Delo napreduje tako, da bo ta važna cestna zveza letos upoštevana. Okrajni cestni odbor bo nato s pomočjo banske uprave in zanimancev gradil cesto dalje proti Rušam in je upati, da bo v par letih sposobna tudi za avtomobilski promet naravnost iz Maribora preko Ruš na Sv. Lovrenc na Pohorju.

Dve novi telefonski govorilnici v Slovenskih goricah. Pri Sv. Ani v Slov. goricah in Sv. Benediktu so v nedeljo, 19. maja, slovesno otvorili in izročili prometu dve novi telefonski govorilnici. Poudarjamo, da je bivši poslanec Josip Spindler skupno s tovarišem Žebotom več kot leto dni deloval na to, da se ustanovi ta dve telefonski govorilnici, ki sta za naše obmejne kraje zelo velike važnosti. Najprej jima je uspelo, da se je potegnila telefonska žica iz Maribora na Marijo Snežno. Dosegla sta tudi telefonsko govorilnico v Selnici ob Dravi. Kamnica pri Mariboru in Sv. Rupert v Slov. goricah pa dobita v letošnjem poletju nove pogodbene pošte.

Požari

V Metavi pri št. Petru pri Mariboru je izbruhnil ogenj pri posestniku Marku Klemenčiču. Zgorela sta živinski hlev ter svinjak, zaloga

Zahvala za izplačilo požarne podpore

Hrastje-Mota, Kapela pri Radencih.

Podpisana Matej in Marija Klemenčič, posestnika na Moti, se prav pristrčno zahvaljujeva upravi »Slov. gospodarja« za požarno podporo 1000 din, katero nama je izplačala, ker nama je požar 27. marca 1940 uničil stanovanjsko in gospodarsko poslopje. Zato priporočava domači katoliški list vsaki hiši, kateri priskoči »Slovenski gospodar« v primeru požara tudi na pomoč, seveda, če je naročnica pravočasno plačana.

Nadalje se tem potom zahvaljujeva tudi vsem bližnjim in daljnim gasilskim četam, ki so prihitele s štirimi motorkami reševati, kar se je še rešiti dalo, predvsem sosednje poslopje.

Zahvaljujeva se tudi »Vzajemni zavarovalnici« za točno izplačilo požarne škode ter to domačo zavarovalnico vsem topro priporočava.

Mota dne 12. maja 1940.

Klemenčič Matej in Marija.

krme in razno gospodarsko orodje. Škoda je precejšnja.

V noči je podtaknjen ogenj izbruhnil v Radicelu v župniji Slivnica pri Mariboru v gospodarskem poslopju posestnika Franca Speleca. Domači so trdno spali in niti opazili niso, da gori. Požarna nesreča je zajela tudi hišo, iz katere ni bilo mogoče ničesar rešiti. Škoda znaša 30.000 din.

V Martinjem vrhu pri Železnikih na Gorenjskem je tresčilo med nevihto v gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Pintarja. Škode je 100 tisoč din, zavarovalnica pa znaša le 10.000 din.

Graničar obstrelil tihotapca. Na Olšavi nad Črno je zagledal graničar v družbi dalmatinskega krošnjarja 27 letnega tihotapca Lovrenca Šoparja iz Solčave, ko je prihajal z oprtanim nahrbtnikom preko meje iz Nemčije. Graničar je pozval oba na stoj, a sta zbežala nazaj proti nemški meji. Obmejni stražnik je oddal dva strela v zrak, v tretje pa je pomeril in zadel Šoparja skozi nogo nad kolonom, dočim je krošnjar srečno utekel. Obstreljenega so prepeljali v bolnišnico. V njegovem nahrbtniku so odkrili 21 kg saharina, 19 novih vžigalnikov in 800 kamenčkov.

Smrtna žrtev napada. V Studencih pri Mariboru je živel 64 letni upokojeni železničar Ivan Korošec. Znan je bil po Mariboru in okolici kot muzikant na harmoniko in je imel stalnega spremljevalca. Korošca so našli te dni v Mariboru na Ruški cesti v krvi ter nezavestnega. Prepeljan je bil v bolnišnico, kjer mu ni bilo

»Moji bratje so komunistični tovariši, moj oče je sovjetska država, moja mati pa ruska revolucija. Drugih sorodnikov ne poznam. Kar je bilo pred desetletji, je zdavnaj umrlo.«

Fedor se je rahlo nasmehnil in mirno odgovoril:

»Naj bo, kakor želiš! Toda zame boš vedno samo Klavs Andrejev, moj brat!«

Klavs je spet prebledel. Da bi pridobil nekaj časa za pomirjenje notranjosti, ki je vsa vzvalovila ob Fedorjevih besedah, je skočil s konja. Nato je stopil pred brata in ga nekaj časa ogledoval. Medtem sta se v njem borila komunistični komisar in brat. Komisar je za trenutek bil premagan in Klavs je mehko dahnil:

»Ti si torej, Fedor!«

»Da, jaz sem!«

Spet je zavlada molk. Klavs je opazoval črte Fedorjevega obraza in v njih je zasledil nekaj znanega. V nekaj trenutkih se je pred njegovimi očmi razvil film vsega njegovega življenja. Lepe spomine iz mladih let so zakrile grozote, ki jih je bil storil kot priganjač boljševiškega režima. Sklonil je glavo in zamrmral:

»Zakaj si prišel?«

»Ko sem se odločil za ta korak, nisem vedel, da si ti privedel rdeče vojske. A četudi bi bil vedel, bi bil prišel.«

»Fedor, ti si junak!«

»Klavs...«

Komisar se je zdrznil. Odgovoriti je hotel: »Moja kri nima nič skupnega s tvojo!«, toda zavedel se je brezmišelnosti boljševiškega nauka o zanikanju rodbinskih vezi. O, da res ne bi bila iste krvi! Srce mu je velevalo, naj skoči k bratu in ga objame. S silo je zadušil ta glas. On je Klavs Rišin, ljudski komisar v Odesi, član izvršilnega odbora, in ne sme poznati Klavs Andrejeva! Sam bi se preziral, če bi se še dalje udajal mehkim čustvom. Dvignil je glavo in trdo dejal:

»Dobro! Če se prebivalci Balte udajo, jih ne bom dal pobiti.«

Pri zadnjih besedah mu je glas nekoliko vzdrhtel. Da bi zakril slabost svojega srca, je hlinjeno-trdo nadaljeval:

»Ne smemo namreč uničevati delovnih moči, ki so potrebne za obdelovanje zemlje. Ustreljeni pa bodo trije Baltičani, in sicer dva za umor dveh komunistov, eden pa za uničeno žito.«

»Enega od trojice že imaš,« je odvrnil Fedor. »To sem jaz!«

Zadnje besede so se ko bodalo zasadile v Klavsovo srce. A premaga! je bol in na videz mirno dejal:

»Dobro, določiti bo treba še ostala dva.«

»Določi ju!«

347. jajce v letu in si »prijorila« tako naslov svetovne prvakinja v tem početju. Računajo, da bo svoj rekord še izboljšala na skupno 362 jajc. Ima pa prav tako na Japonskem rivalinjo, ki je v istem času dala 330 jajc. Seveda ni verjetno, da bi jo mogla ta prehiteti.

Neki škotski lord je zgradil sebi dvorec s 365 okni, za vsak dan v letu enega. Ko je pa prišlo prvo prestopno leto, je poklical zidarje, da so napravili še eno okno. Tako je muhec gledal vsak dan skozi drugo okno v svet.

Baker izvažajo na veliko iz Zedinjenih držav. Kupec so tudi male nevarne države, največ ga gre v sovjetsko Rusijo in na Japonsko. Francija je pred kratkim naročila 25.000 ton bakra.